

מ"ת 33703/02/18 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות נצרת נגד סאמי היימן ג'אמאמה (עציר)

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 33703-02-18 מדינת ישראל נ' ג'אמאמה (עציר)
תיק חיצוני: 39016/2018

בפני	כבוד השופט דניאל קירס
המבקשת	מדינת ישראל שלוחת תביעות נצרת באמצעות עו"ד קרן לרנר
נגד	סאמי היימן ג'אמאמה (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד אגרוב
המשיב	ארצי

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

2. המשיב מואשם בכתב האישום בשני אישומים של סחר בסם מסוכן וקשירת קשר לביצוע פשע; כן באישום נוסף בהחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית.

3. המשיב נעצר במקום החשוד כ"תחנת" סמים, כאשר לטענת המבקשת נמצאו על גופו מכשיר טלפון המשמש "טלפון מבצעי" לניהול עסקאות סמים וכן סם מסוכן מסוג חשיש בכמות לצריכה עצמית. כן זוהה המשיב בידי שני קוני הסמים הנטענים מושא כתב האישום, זיהויים שלגבי נסיבותיהם אעמוד בהמשך.

טענות הסנגור

4. הסנגור הנכבד הודיע בדיון כי אין מחלוקת שהמשיב נעצר במקום שיוחס לו, ואין מחלוקת שלכאורה "אותו טלפון נתפס בכיסו". עם זאת, טען כי הראיות לכאורה בקשר לשני האישומים בדבר סחר בסם אינן יכולות לבסס עילת מעצר. הסנגור טען כי מעולם לא נתקל בחקירה כזו "מזהמת" כפי שעולה מחומר החקירה. לטענתו חומר החקירה זוהמה בכוונה על ידי החוקרים. בענין העסקה הנטענת עם ס"ח (הקונה בתיק פל"א 63129/18, להלן ס"ח), ס"ח נחקר בשתי חקירות שונות בהפרש של כשלוש שעות. ס"ח אומר שהוא אינו מכיר את מי שמכר לו סמים אולם הוא יכול לזהות אותו. כאשר שואלים אותו אם הוא מוכן לעשות מסדר זיהוי הוא עונה שהוא מפחד. הוא מוסר שהוא מוכן לזהות תמונה. לטענת הסנגור, לא רק כל חוקר סביר אלא גם חוקר מתחיל מבין שיש לערוך מסדר זיהוי תקני, "מסדר 8" שבו מציגים את תמונת החשוד יחד עם 7 תמונות של אנשים עם מאפיינים דומים. נטען, כי מה שעשה החוקר במקרה זה הוא

לקחת תמונות שאינן תמונות למסדר זיהוי, אלא תמונות מתיק החקירה, ולהראות לס"ח תמונות של כל החשודים בתיק, כאשר רק המשיב הוא בהיר והאחרים בעלי גוון אור כהה. הסנגור הפנה לכך שס"ח זיהה את המשיב בנסיבות אלה, אמר שהוא בטוח ואף מסר כי למשיב קעקוע על היד. לטענת הסנגור, לכאורה מבינים מדבריו של ס"ח כי הראו לו תמונה אשר אינה כוללת את ידיו של המשיב; דא עקא, בתמונה ניתן לראות, אמנם לא בבירור, כי למשיב קעקוע על היד. עוד טען הסנגור כי לולא ראה ס"ח את הקעקוע בתמונה לא היתה סיבה שיציין קעקוע. הוסיף וטען הסנגור כי המשיב נעצר בערב חורף ורואים בתמונות מיום המעצר שהוא לובש חולצה ארוכה, אשר היתה מסתירה את הקעקוע.

הסנגור הפנה לכך שס"ח מסר כי הוא רכש סמים מהמשיב 5-7 ימים לפני גביית עדותו, אולם למשטרה "לא הסתדר" המועד כי באותו מועד המשיב היה בבית סוהר, ובנסיבות אלה המשטרה הפסיקה את חקירתו של ס"ח והתחילה אותה מחדש כשלוש שעות לאחר מכן, ובשלב זה כבר כיוונו אותו למועדים אחרים (מועד החל יומיים לפני החקירה, עת המשיב כבר יצא מבית הסהר). הסנגור חזר בו מטענה זו, כאשר ב"כ המבקשת העמידה אותו על כך שבמועדים החלים 5-7 ימים לפני חקירתו של ס"ח, המשיב לא היה במאסר (ע' 6 ש' 16-21); הסנגור טען עם זאת, לעובדה שהמבקשת לא סברה ש-5-7 ימים לפני החקירה בוצעה עסקת סמים כזו, שכן כזו לא נכנסה לכתב האישום (ע' 8 ש' 2-6). הסנגור אף תהה כיצד העז החוקר לבקש שוב בחקירה השניה של ס"ח כי יערך במסדר זיהוי, לאחר שהוא כבר זיהה את הזיהוי על-פי הנטען.

5. לטענת הסנגור, מ"ע, הקונה בעסקה הנטענת השניה (הקונה בתיק פל"א 53897/18, להלן **מ"ע**), מסר שהאדם שמכר לו סמים הוא בלונדיני, לבן. מ"ע לא הכיר את המשיב בשמו, אולם חלף מסדר זיהוי תקני, שוב הראתה המשטרה את תמונות החשודים שכולם למעט המשיב כהים. לטענת הסנגור, מ"ע מסר כי הוא לא מכיר את האדם בתמונה אך הוא דומה ב-80% למי שמכר לו סמים, וכי הוא אינו בטוח ברמת וודאות של 100%. לטענת הסנגור, ברור שבנסיבות אלה העד זיהה את האדם הבהיר מבין כל התמונות האחרות שהוצגו לו, של אנשים בעלי גוון עור כהה.

6. הסנגור הפנה להחלטתה של כבוד השופטת הבכירה **ל' יונג-גופר** בדיון בשלב מעצר הימים בעניינו של חשוד אחר בפרשה שבנדון (מ"י (נצ') 58355-01-18 **מדינת ישראל נ' דהאמשה** (31.1.2018)) בה הטיל בית המשפט ביקורת קשה על מחדלי חקירה שיש בהם כדי לפגוע באיכותה של התשתית הראייתית בתיק (ע' 3 ש' 9-10), לרבות "בעיות קשות באופן ביצוע זיהויים של חשודים בתיק..." (שם ש' 29-30). הסנגור טען כי תפקידה של המשטרה היא לחקור על מנת לגלות את האמת ולא דווקא כדי להפליל חשוד, אלא שבעניינו של המשיב היא ניהלה חקירה מגמתית על מנת להביא להפללתו תוך זיהום החקירה.

7. הסנגור טען כי חשוד אחר, בשם ח'יר, שעומדים נגדו כ-20 אישומים, הפעיל את התחנה למשך חודשים ארוכים ומכר סמים.

8. הסנגור מבקש לקבוע כי אין ראיות לכאורה המקימות עילת מעצר. לחלופין טען כי הליכי משפט אורכים זמן רב, אף חודשים רבים, וכי נוכח עוצמת הראיות בתיק זה ניתן לאיין כל מסוכנות ככל שישנה.

ראיות לכאורה

9. אפתח בכך, שגם אם אתעלם לחלוטין מזיהוי המשיב בידי שני הקונים הנטענים, ישנן ראיות לכאורה מספיקות בענין האישומים בקשירת קשר לביצוע פשע (יצוין, כי החלק הכללי של כתב האישום נכלל באישום הראשון ובאישום השני). הסנגור הנכבד הודיע כי אין מחלוקת שהמשיב נתפס במקום הנטען כאשר, לכאורה, עליו "אותו טלפון". מהו המקום הזה, ומהו אותו הטלפון. קיימות ראיות לכאורה לכך שהמקום הנטען בסעיף 1 לכתב האישום, במתחם באב אלחארה, מהווה תחנת סמים (ראו לענין זה הודעותיו של ע"ס, ע"ת 2 מיום 30.1.2018 גליון 2 ש' 4-5; ש' 19; גליון 3 ש' 20 בענין עשרות עסקאות במקום; הודעתו של מ"ח ע"ת 1 מיום 29.1.2018 גליון 2 ש' 6-7). כן קיימות ראיות לכאורה למכביר לכך שמנוי הטלפון הנטען (052-8217193) היווה "טלפון מבצעי" לצורך ניהול עסקי סמים (ראו הודעתו הנזכרת של ע"ס גליון 3 ש' 29-41; הודעתו הנזכרת של ע"ח בו הוא מוסר כי מדובר בטלפון של שותפו של מנהל תחנת הסמים, גליון 3 ש' 39-40; גליון 4 ש' 84-5; הודעתו של א"ע ע"ת 5 מיום 5.2.2018 גליון 3 ש' 47-49; הודעתו של הקונה ס"ח ע"ת 6 מיום 9.2.2018 גליון 2 ש' 10-12). המשיב, אשר טען בחקירתו כי הגיע למקום בו נעצר במקרה (הודעת המשיב מיום 9.2.2018 גליון 3 ש' 34-35), לכאורה היה במקום המהווה תחנת סמים, כאשר עליו טלפון מבצעי לניהולה, וכאשר על גופו סם מסוכן (אמנם בכמות לצריכה עצמית) ומזומן בסך של כ-2000 ₪ (וכאן יצוין: הסנגור הפנה לתשובתו של המשיב לפיה מדובר בכסף אותו הרוויח במשכורת, אולם לפני שהמשיב נתן תשובה זו, הוא מיאן לענות כאשר נשאל אם יש לו הכנסות או חסכונות (הודעתו מיום 24.1.2018 גליון 3 ש' 44-49); הוא טען שאין לו חשבון בנק והוא מחביא את הכסף אך סירב להשיב היכן מחביא הוא כסף (הודעתו מיום 4.2.2016 גליון 3 ש' 53-54).

10. זאת ועוד. קיימות ראיות לכאורה בתיק החקירה לכך שמר מוחמד דהאמשה מנהל את תחנת הסמים (הודעתו של מ"ח גליון 2 ש' 19; ראו גם הודעתו של א"ע גליון 4 ש' 51; עדותו של הקונה ס"ח גליון 3 ש' 44-46). המשיב טען בחקירה כי הוא מכיר את מוחמד רק מכך שמוחמד מכר לו רכב (הודעתו מיום 4.2 גליון 4 ש' 72-73). המשיב אישר כי למיטב זכרונו, מוחמד אינו חייב לו כסף (הודעתו מיום 8.2.2018 גליון 4 ש' 79-80). מסתבר כי בזמן שהמשיב היה במאסר, ממנו שוחרר זמן קצר לפני שנעצר בפרשה בה עסקין, אשתו של מוחמד מיאדה, הפקידה כסף עבור המשיב בקנטינה מספר פעמים (ראו מסמך כז' וכן פלט קשרי משפחה של מוחמד דהאמשה). לאחר שהמשיב טען בחקירתו כי הוא מכיר את מוחמד כי מוחמד מכר לו רכב, הוא טען כי מיאדה היא אשתו של "חבר" וכי ייתכן ומוחמד הפקיד לו כסף לקנטינה כי הם חברים (שם, ש' 85-86).

ועוד: קיימות ראיות לכאורה בתיק לכך שמנוי הטלפון המבצעי שנתפס לכאורה על המשיב הוא של ח'יר דהאמשה אשר מוכר סמים בתחנה (ראו הודעתו של א"ע גליון 3 ש' 25-26, 50-51; הודעת מ"ח, גליון 4 ש' 57-58). לכאורה, גם ח'יר הפקיד כסף בקנטינה עבור המשיב (ראו מסמך כ"ז וכן המידע הדמוגרפי בתיק).

11. לענין קיום עילת מעצר אף אם הראיות לכאורה מספיקות אך לקשירת קשר ולא לעבירת סחר ראו עמ"ת (ב"ש) 5867-03-11 **ברזילאי נ' מדינת ישראל**, פס' 5 (24.3.2011) (להלן: ענין **ברזילאי**), בו נקבע שקיימות ראיות לכאורה (והתיק הוחזר לבחינת חלופת מעצר): "...האם מדובר בסחר, בתיווך או שמא בקשירת קשר לביצוע פשע כפי שהציע ב"כ העורר, החשד, כפי שהועלה על ידי המאשימה, נותר בעינו".

12. עד כאן בחינת הראיות-לכאורה ללא הזיהויים של המשיב. עם זאת, הגעתי למסקנה כי למרות הפגמים בעריכת הזיהויים, קיימות בתיק אף ראיות-לכאורה נגד המשיב בענין סחר בסמים. אבאר.

13. הליכי הזיהוי אשר ערכה המשטרה בענין המשיב, היו פגומים. ייתכן וחששו של עד מפני החשוד עשוי להצדיק אי-עריכת מסדר זיהוי "חי" (יעקב קדמי **על הראיות** חלק שלישי 1223 (מהדורה משולבת ומעודכנת 2009); ואמנם הקונה הנטען מהעסקה באישום הראשון טען שהוא מפחד (הודעת ס"ח גליון 3 ש' 28). אולם עיון בהודעה מעלה כי החוקר הציע מלכתחילה, ועוד לפני שעד זה טען שהוא מפחד, מסדר זיהוי בתמונות ולא מסדר זיהוי חי (ש' 27). גם לקונה הנטען בעסקה מושא האישום השני הוצע, מלכתחילה, מסדר זיהוי בתמונות ולא מסדר חי (הודעתו של מ"ע גליון 3 ש' 40). בענין עריכת זיהוי "חי" באופן אשר אינו חושף את המזהה ראו למשל ע"פ 9519/04 **מחאמיד נ' מדינת ישראל**, פס' 4 (18.5.2005). אף כאשר קיימת הצדקה להסתפק במסדר בתמונות, יש לערוך אותו תוך הצגת שמונה תמונות של אנשים דומים במאפייניהם. בענייננו, כפי שטען הסנגור, החוקר לכאורה הציג בפני הקונים הנטענים בשני אישומי הסחר תמונות החשודים לרבות המשיב, כאשר רק המשיב בהיר וכל התמונות האחרות שהוצגו הן של חשודים אחרים בפרשה שהם כהי עור. בית המשפט העליון עמד על הפגם בהצגת תמונות של חשודים בפרשה הנחקרת בלבד וכאשר החשודים האחרים בתמונות אינם דומים לחשוד שזוהה:

"...בפני עדי הוצגו שלוש תמונות בלבד של החשודים באירוע, ולפיכך אף לא היתה הקפדה על דמיון בין התמונות....לעדים...יש עניין למצוא את העברין, והחשש הוא כי יטו לזהות את אחד המעורבים שהוצג בפניהם, גם אם הוא רק דומה לעברין האמיתי שלא הוצג בפניהם (ראו א' לוי, 'התייחסות קצרה ואוהדת ל"טעויות בזיהוי חשודים: הזמנה למחקר ורפורמה"', משפטים לה(2)(תשס"ה) 471, 481). הקושי המתעורר מכך, בניגוד למסדר זיהוי סטנדרטי, הוא שבמסדר מסוג זה אין הקפדה על דמיון בין העומדים למסדר, ולפיכך אין מבחן אמיתי לזיכרוננו החזותי של העד המזהה. לכן גובר החשש כי העד יצביע על האדם הדומה ביותר, מבין משתתפי המסדר, לעברין האמיתי אותו ראה. כמו כן, זיהוי שכזה לא ניתן לביקורת, שכן במקרה כזה אין 'טעות בזיהוי', בניגוד למסדר זיהוי סטנדרטי, מאחר שכל מי שמוצג בפני המזהה היה מעורב באירוע..." ע"פ 6124/05 **בן נתן נ' מ"י**, פס' 18 (2.3.2006).

בפסיקה בבקשות למעצר נקבע, בענין מספר סוגי פגמים בהליכי זיהוי, כי אין מדובר בענין של קבילות המונע הכללת הזיהוי מבין הראיות-לכאורה, אלא מדובר בענין של משקל (ראו למשל החלטתו של כבוד השופט י' דנציגר ב-בש"פ 6603/17 **אברמוב נ' מדינת ישראל**, פס' 11 (11.9.2017))(להלן: ענין **אברמוב**), בענין קיום מסדר זיהוי ללא נוכחות סנגור. כך גם נקבע כאשר מדובר בצבר של פגמים באותו הליך זיהוי (ראו לדוגמה החלטתו של כבוד השופט ס' ג'ובראן ב-בש"פ 5814/03 **אושבקשווילי נ' מדינת ישראל**, פס' 6 (17.7.2003))(להלן: ענין **אושבקשווילי**) והחלטתה של כבוד השופטת מ' נאור ב-בש"פ 7686/03 **רפייב נ' מדינת ישראל**, פס' 10 (2003))(להלן: ענין **רפייב**), שתיהן מאותה פרשה בה מדובר היה בזיהוי תמונות, ללא נוכחות סנגור וללא תיעוד כמקובל). לקביעה (בתיק פלילי עיקרי) לפיה שורה של פגמים בזיהוי, לרבות הצגת תמונות החשוד עם תמונות שאינם דומים לו, אף הם ענין של משקל ולא קבילות, ראו ת"פ (מחוזי חי') 212/01 **מדינת ישראל נ' חיון** (14.7.2004). בהחלטה הנזכרת בערר המעצרים בפרשת **אברמוב** סבר השופט דנציגר כי המקום לסוגיית הפגם בהליך הזיהוי הוא בהליך העיקרי (שם); לעומת זאת, בעררי מעצרים בענין **אושבקשווילי** ובענין **רפייב** דנו השופטים ג'ובראן ו-נאור בגוף שאלת כרסום הראיות-לכאורה נוכח הפגמים בהליך הזיהוי שנדון באותן החלטות (השופט ג'ובראן מצא כרסום שהוביל לשחרור

בתנאים של הנאשם שהיה בפניו, ואילו השופטת **נאור** חלקה על דעתו ומצאה, לגוף הראיות-לכאורה שם, שאין כרסום שכזה; יוער לענין זה, כי הגם שניתן לקרוא את נוסח החלטתו הנזכרת של השופט **ג'ובראן** כך שמדובר לא בכרסום ראיות השולל ראיות-לכאורה אלא בכרסום ראיות המפחית מסוכנות, השופטת **נאור** התייחסה להחלטתו כקביעה בענין "קיומן של ראיות לכאורה" - ענין **רפייב**, פס' 10).

14. אניח לטובת המשיב, לצורך הדיון בלבד, כי יש מקום להתחשב בפגמים שנפלו בהליכי הזיהוי בענייננו בהכרעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, ועוד אניח לצורך הדיון, כי נוכח שורת הפגמים הקשים בכללי הזיהוי בענייננו, משקלו של עצם הבחירה על ידי הקונים הנטענים בשני אישומי הסחר בענייננו בתמונת המשיב, נמוך עד מאד (ראו למשל מ"ת (ב"ש) 47270-04-13 **מדינת ישראל נ' הוזייל (עציר)**, פס' 7 (17.6.2013); מ"ת (ב"ש) 48379-09-11 **מדינת ישראל נ' טרסוב-רויטמן (עציר)**, פס' 8 (3.10.2011)). גם בהנחות אלה, ישנו נתון נוסף, בזיהוי על ידי הקונה ס"ח באישום הראשון בכתב האישום, אשר, לצד גריעת משקל הזיהוי עקב הפגמים בהם עסקין, מחזיר משקל בלתי מבוטל לזיהוי המשיב על ידו. כפי שכבר צוין, כאשר ס"ח בחר בתמונה של המשיב, ונשאל אם הוא בטוח שמדובר במי שמכר לו סמים, הוא השיב "כן אני בטוח יש לו קעקוע ביד ימין לא ראיתי של מה הצויר של הקעקוע" (הודעתו 8.2.2018 גליון 3 ש' 41-42). כאמור, טענתו של הסנגור היא שרואים בתמונה שהוצגה לס"ח את הקעקוע על יד של המשיב. כן הפנה הסנגור לכך שהמשיב נעצר כאשר הוא לובש חולצה ארוכה. ב"כ המבקשת טענה מנגד, כי נדרשת זכוכית מגדלת על מנת לראות מהתמונה שהוצגה לס"ח כי מדובר בקעקוע. עיוני בתמונה שלכאורה הוצגה לס"ח (ל.א. 4 מיום 8.2.2018 בתיק פל"א 63129/18) הוביל אותי למסקנה הקרובה הרבה יותר לעמדת המבקשת בענין זה מאשר לעמדת המשיב. התמונה המדוברת היא תמונה של המשיב מכף רגל ועד ראש בגובה 6 סנטימטרים; תמונה בפיקסלים בשחור-לבן. התרשמותי מהתמונה היא שמי שאינו מחפש את הקעקוע בתמונה לא ישים לב אל הפיקסלים הכהים האחדים המדוברים, וגם אם ישים לב לפיקסלים הכהים הללו לא יזהה כי מדובר בקעקוע. בתמונות אחרות בתיק פל"א 1480-126-18-0 (שאינן התמונה שהוצגה לס"ח), לעומת זאת, רואים כי מדובר בקעקוע בולט וגדול. מכאן שציון הקעקוע על ידי ס"ח מחזק באופן בלתי מבוטל את זיהויו את המשיב. שרוול חולצה, לעתים מופשל.

15. סיכום שאלת הראיות לכאורה: עמדתי לעיל על הראיות-לכאורה האיתנות עד מאד נגד המשיב בענין קשירת קשר לסחר בסמים. זאת, החל מתפיסתו במקום המשמש לכאורה תחנת סמים, עם טלפון מבצעי לסחר בסמים לכאורה על גופו ועם כ-2000 ₪ (לגביהם התייחס באופן מחשיד בחקירה) וסם מסוכן (בכמות לצריכה עצמית) על גופו; וכלה בראיות-לכאורה לכך שמוחמד דהאמשה הוא מנהל תחנת הסמים וח'יר דהאמשה עובד בה, כאשר המשיב טען תחילה שהוא מכיר את מוחמד רק כי קנה ממוחמד רכב ולא זכור לו שמוחמד חייב לו כסף, והנה לכאורה אשתו של מוחמד וכן ח'יר לכאורה הפקידו למשיב בקנטינה עת היה במאסר. בנוסף לכך, הגעתי למסקנה כי אף אם יש לשקול בהחלטת מעצרים זו את הפגיעה הקשה האפשרית במשקל הזיהוי בתמונות על ידי הקונים הנטענים באישומי הסחר, ציון הקעקוע על ידו של המשיב בידי אחד מהקונים מחזיר לזיהוי על ידו משקל בלתי מבוטל, והחומר הראייתי בתיק זה אכן חוצה את הרף של ראיות לכאורה המספיקות להרשעתו של המשיב גם בסחר בסמים. מכאן שבין אם די בראיות-לכאורה לקשירת קשר כדי להקים עילת מעצר כפי שעולה מענין **ברזילאי**, בין אם נדרשות ראיות-לכאורה לעבירת הסחר לשם כך, מצאתי כי הראיות-לכאורה חוצות את הרף הנדרש כדי להקים עילת מעצר.

עילת מעצר

15. ראיות לכאורה לעבירת הסחר בסם מסוכן מקימה מקימות עילת מסוכנות סטטוטורית. הראיות-לכאורה לקשירת קשר לביצוע פשע, לרבות החזקה לכאורה, בתחנת סמים, של טלפון מבצעי המשמש לניהול התחנה, תוך החזקה בכ-2000 ₪ במזומן, סם מסוכן (אמנם בכמות לצריכה עצמית), קשריו של המשיב עם המנהל-לכאורה של תחנת סמים ועוד עובד בו ותשובותיו הבעייתיות של המשיב בעניינים אלה, מקימות אף הן עילת מסוכנות בנסיבות הענין. נגד המשיב עומדים 9 חודשי מאסר מותנים בני הפעלה בגין הרשעה בגידול, החזקה והספקה של סם מסוכן (ת"פ (נצ') 47954-07-17 מדינת ישראל נ' ג'מאמה (עציר) ואח', ע' 6 (28.9.2017); לא זו בלבד אלא, כפי שכבר צוין, הוא נעצר בפרשה מושא החלטה זו, לכאורה בתחנת-הסמים כאשר הוא מחזיק בטלפון מבצעי להפעלתה, בכ-2000 ₪ ובסם מסוכן ביום 24.1.2018 וזאת, כשבוע בלבד לאחר ששחרר ממאסר בגין ההרשעה הנזכרת בעבירות סמים (17.4.2018 - ראו פרוטוקול 5.3.2018 ע' 6 ש' 17).

בחינת חלופת מעצר

16. אף נוכח ראיות-לכאורה ועילת מעצר, על בית המשפט לבחון חלופת מעצר. הלכה היא שרק במקרים חריגים, ישוחרר נאשם שיש נגדו ראיות לכאורה לסחר בסמים. אמנם קבעתי כי מתקיימות ראיות לכאורה גם לעבירת הסחר, אולם נוכח מידת עוצמתן, עליה עמדתי לעיל, אם תוצע חלופת מעצר בעלת האילויות העשויות להתמודד עם המסוכנות הנשקפת מהמשיב, לא יהיה זה נכון שלא לבחון אותה. ככל שיש בידי המשיב חלופה כזו להציע, הוא רשאי להציעה. הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, כפוף לזכותו להציע חלופת מעצר כאמור, ואם תוצע כזו, היא תיבחן.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ח, 19 מרץ 2018, במעמד הצדים.

דניאל קירס, שופט